หัวข้อวิทยานิพนธ์	ปัญหาทางกฎหมายในการคุ้มครองผู้บริโภคเกี่ยวกับการชำระค่าสินค้าล่วงหน้า
คำสำคัญ	การคุ้มครองผู้บริโภค / การชำระค่าสินค้าล่วงหน้า
ชื่อนักศึกษา	ทรายแก้ว อัทธกิจศิริกุล
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	ดร.สุธี อยู่สถาพร
	ดร.พูนผล เตวิทย์
ระดับการศึกษา	นิติศาสตรมหาบัณฑิต
คณะ	บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี
พ.ศ.	2557

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มุ่งศึกษาปัญหาทางกฎหมายในการคุ้มครองผู้บริโภคเกี่ยวกับการชำระค่าสินค้าล่วงหน้า โดยสัญญาซื้อขายสินค้าที่มีการชำระราคาล่วงหน้านี้ถือ เป็นสัญญารูปแบบหนึ่งที่มีลักษณะแตกต่างไปจากการซื้อขายสินค้าแบบดั้งเดิม และเนื่องจากประเทศไทยยังไม่มีกฎหมายรองรับปัญหาดังกล่าวไว้เป็นการเฉพาะ จึงต้องนำประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และกฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคมาปรับใช้ ซึ่งกฎหมายดังกล่าวเป็นกฎหมายทั่วไปไม่ครอบคลุมกับสภาพปัญหาในการซื้อขายสินค้าล่วงหน้า จากการศึกษาพบว่า ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522 ยังไม่มีบทบัญญัติที่เกี่ยวกับสัญญาซื้อขายสินค้าที่มีการชำระราคาล่วงหน้าโดยตรง รวมทั้งไม่มีบทนิยามคำว่า “สัญญาซื้อขายสินค้าหรือบริการล่วงหน้า” ไว้เป็นการเฉพาะ จึงเกิดปัญหาในการคุ้มครองผู้บริโภค อีกทั้ง ยังมีปัญหาเกี่ยวกับอำนาจคณะกรรมการว่าด้วยสัญญาในสัญญาซื้อขายสินค้าล่วงหน้า แม้ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522 มาตรา 14 (3) ได้กำหนดให้มีคณะกรรมการว่าด้วยสัญญา และได้มีการกำหนดอำนาจหน้าที่ที่สำคัญของคณะกรรมการว่าด้วยสัญญาไว้ในมาตรา 35 ทวิ วรรคหนึ่ง แต่คณะกรรมการว่าด้วยสัญญาจะสามารถประกาศให้ธุรกิจใดเป็นธุรกิจที่ควบคุมสัญญาได้ จะต้องมีกฎหมายกำหนดให้สัญญานั้นต้องทำเป็นหนังสือเท่านั้น แต่สำหรับการซื้อขายสินค้าที่มีการชำระค่าสินค้าล่วงหน้านั้น ไม่มีกฎหมายกำหนดไว้ให้ต้องทำเป็นหนังสือ การซื้อขายสินค้าดังกล่าวจึงไม่เป็นธุรกิจที่คณะกรรมการว่าด้วยสัญญามีอำนาจที่จะประกาศให้เป็นธุรกิจที่ควบคุมสัญญาได้ ประกอบกับกฎหมายที่เกี่ยวกับความรับผิดของผู้ประกอบการต่อความเสียหายอันเกิดจากการชำระราคาสินค้าล่วงหน้า จากกรณีให้ผู้กระทำผิดรับผิดเพียงโทษเปรียบเทียบปรับ โดยมิได้มีการกำหนดขอบเขตของการใช้โทษเปรียบเทียบปรับกับผู้ประกอบธุรกิจ ทำให้เห็นว่ากฎหมายที่มีอยู่นั้น มีลักษณะที่มีความยืดหยุ่น

SPU CHONBURI

ผ่อนปรนกับผู้ประกอบธุรกิจมากเกินไป และยังมีปัญหาเกี่ยวกับการนำพระราชบัญญัติว่าด้วยข้อสัญญาที่ไม่เป็นธรรม พ.ศ. 2540 มาปรับใช้ เพราะกฎหมายฉบับนี้จะให้ความคุ้มครองต่อเมื่อมีคดีขึ้นสู่ศาลแล้วเท่านั้น และศาลเท่านั้นที่เป็นผู้มีอำนาจพิจารณาชี้ขาด ซึ่งอาจมีความล่าช้าทำให้ผู้บริโภคไม่ได้รับความเป็นธรรม จากสภาพปัญหาดังกล่าวผู้ศึกษาจึงขอเสนอแนะ ให้แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “สัญญา” ในพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522 ให้ครอบคลุมถึงสัญญาซื้อขายสินค้าที่มีการชำระราคาล่วงหน้า ประกอบกับเพิ่มเติมประกาศคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค เรื่อง กำหนดแบบสัญญาในกรณีชำระราคาสินค้าล่วงหน้า เพื่อให้คณะกรรมการด้านสัญญามีอำนาจในการออกคำสั่งกับผู้ประกอบการ อีกทั้งควรแก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษของผู้ประกอบการให้มากขึ้น และควรแก้ไขเพิ่มเติม บทนิยามคำว่า “ผู้ประกอบธุรกิจหรือวิชาชีพ” ในพระราชบัญญัติว่าด้วยข้อสัญญาที่ไม่เป็นธรรม พ.ศ. 2540 ให้ครอบคลุมถึงสัญญาซื้อขายสินค้าที่มีการชำระราคาล่วงหน้าด้วย

SPU CHONBURI

Thesis Title	Legal Problems in Consumer Protection Related to Paying for Goods in Advance
Keywords	Consumer Protection / Payment of Goods in Advance
Student's Name	Saikaew Attakitsirikhun
Thesis Advisor	Dr. Suthee Yusathaporn
	Dr. Punphol Tevit
Level of Study	Master of Laws
Faculty	Graduate School, Sripatum University, Chon Buri Campus
Year	2014

ABSTRACT

This thesis aims at studying the legal problems for protecting the consumers on the payment of goods in advance. The sales contract for the goods payment in advance is a contractual form that is different from the old form of transaction. However, since Thailand still has no law to tackle such problems specifically, so it has to apply the Civil and Commercial Code and the Consumer Protection Act to adapt to it, even though the said law is generalized and does not cover the problematic conditions on selling goods in advance. In the study found that according to the Consumer Protection Act 1979, it has no provisions related to a contractual sales contract with an advance payment directly, including no definition on the words "Selling/Buying Goods in Advance Contract," in particular. Therefore, it creates a problem in protecting the consumers, while also there is a problem on the power of the Advance Sales Contract Commission. In referring to the Consumer Protection Act 1979, Section 14(3), it prescribes a contract commission and its important duties in Section 35, bis, first paragraph. Nevertheless, if the Contract Commission can declare a business to become a controlled contract, it must have a law to prescribe it in writing only, while the transaction of goods by advance payment has no written law. So the transaction of these goods is not the business that the Contract Commission has the power to declare it as a controlled business to supplement the law on liability of the business operator for damage arises from paying for the goods in advance. In a situation that the perpetrator is liable for just a fine without defining the scope of penalty applicable to the business operators, so it deems the existing law is too flexible and lenient to the business operators.

SPU CHONBURI

Meanwhile, the Unfair Contract Act 1997 still has a problem on applying it with necessary changes. Because this law provides protection when there is a case leading to judiciary only, and only the court has the power to decide when there is a delay that can cause the consumers to be treated unfairly. With reference to such problematic conditions, so the researcher would like to recommend amending the definition of the word “Contract” in the Consumer Protection Act 1979. It should cover the goods contract with an advance payment to supplement the announcement by the Consumer Protection Commission: re designating the contract in the case of paying for goods in advance. So the Contract Commission has the power on issuing an order to apply to the business operators, when it should be amended it to have more severe penalties against the business operators. It should also amend the definition of the words “The Business Operator or Professional” in the clauses of the Unfair Contract Act 1997 to cover the sales contract with an advance payment as well.

SPU CHONBURI